

24M000931

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE ANTWERPEN
VAN 13 FEBRUARI 2026**

Afdeling Mechelen

Kamer MC4

Zaak I : rolnummer 24M000931 :

In de zaak van het openbaar ministerie en de
BURGERLIJKE PARTIJEN :

1.INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN
DISCRIMINATIE EN RACISME (UNIA)

Met KBO nummer 0548.895.779

met maatschappelijke zetel gevestigd te 1060 Sint-Gillis, Victor Hortaplein 40 bus 40

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Zara Van houdt, advocaat te Mechelen, loco Meester
De Hertogh Tim, advocaat te Mechelen

2.K. M., RRN (...)

geboren te Bujumbura (Burundi) op (...)

van Belgische nationaliteit

ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, bijgestaan door meester Roxanne Sleenckx, advocaat te Antwerpen, loco Meester
Peeters Joost, advocaat te Antwerpen

tegen :

BEKLAAGDE :

P., C. A. D., RRN (...)
geboren te Beveren op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)
beklaagde, bijgestaan door meester Geerts Jan, advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGINGEN :

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A/ dragen van zekere voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen

Scherpe, snijdende of stompe voorwerpen of stoffen te hebben gedragen, die niet als wapen waren ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk was dat degene die ze droeg, ze wenste te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, (art. 19 lid 1, 7°, 23 lid 1, en 26 Wet 08 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens)

Te Bornem, op 31 juli 2023

namelijk een riek

B/ mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde met aanslagen op personen of eigendommen waarop criminele straffen zijn gesteld

Mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde, iemand te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, (art. 327 lid 1 Sw)

Te Bornem, op 31 juli 2023

C/ opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg met verzwarende omstandigheden

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat een van zijn drijfveren bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, het geven van borstvoeding, medisch begeleide voortplanting, ouderschap, zogenaamde geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksekenmerken, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig was of slechts vermeend was door hem, of dat een van zijn drijfveren erin bestond dat het slachtoffer een band of vermeende band had met een persoon ten aanzien van wie hij haat, misprijzen of vijandigheid koesterde wegens een of meer van voornoemde werkelijke of vermeende kenmerken, (art. 405 quater lid 1, 2° en 2 Sw)

Te Bornem, op 31 juli 2023

Zaak II : rolnummer : 25M000625 :

In de zaak van de rechtstreeks dagende partij en het openbaar ministerie :
INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN
DISCRIMINATIE EN RACISME (UNIA)
Met KBO nummer 0548.895.779
met maatschappelijke zetel gevestigd te 1060 Sint-Gillis, Victor Hortaplein 40 bus 40

rechtstreeks dagende partij, vertegenwoordigd door meester Zara Van houdt, advocaat te Mechelen, loco
meester De Hertogh Tim, advocaat te Mechelen

tegen :

P., C. A. D., RRN (...)
geboren te Beveren op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

rechtstreeks gedaagde partij, bijgestaan door meester Geerts Jan, advocaat te Antwerpen.

Gezien het exploit van de rechtstreekse dagvaarding dd. 30 mei 2025 van gerechtsdeurwaarder V. L. J. te (...), behoorlijk geboekt, en waarvan het origineel bij de bundel werd gevoegd, aangezegd aan de procureur des Konings bij geregistreerd exploit van de gerechtsdeurwaarder teneinde na toepassing van de strafwet, lastens de rechtstreeks gedaagde, de vordering van de rechtstreeks dagende partij ontvankelijk en gegrond te verklaren en :

- vervolgens de feiten zoals weerhouden in de dagvaarding bijkomend te kwalificeren onder artikel 119 Sociaal Strafwetboek als “Daden van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk”;
- tevens de kwalificatie te weerhouden op basis van artikel 19 juncto artikel 25 van de Antiracismewet van 30 juli 1981 wegens het opdracht geven tot discriminatie op basis van nationale afstamming en/of huidskleur in het kader van arbeidsbetrekkingen;
- overeenkomstig artikel 32decies, §1/1 van de Welzijnswet van 4 augustus 1996, naar keuze van mevrouw M. hetzij haar werkelijk geleden schade te vergoeden, hetzij een forfaitair bedrag dat overeenstemt met het brutoloon voor zes maanden;
- rechtstreeks gedaagde te veroordelen tot betaling van 1,00 euro definitief ten titel van schadevergoeding aan UNIA, vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 4 december 2024 tot de datum van het vonnis, en met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van het vonnis tot volledige betaling;
- rechtstreeks gedaagde te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de wettelijk bepaalde rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van rechtstreeks dagende partij ten bedrage van 225,00 euro.

WEGENS DE TENLASTELEGGINGEN :

A. Daden van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk
(artikel 32bis, eerste lid van de Welzijnswet van 4 augustus 1996, strafbaar gesteld bij artikel 119 van het Sociaal Strafwetboek)

Te Bornem, op 31 juli 2023

B. Opdracht geven tot discriminatie op basis van nationale afstamming en/of huidskleur in het kader van arbeidsbetrekkingen
(artikel 19 juncto artikel 25 van de Antiracismewet)

Te Bornem, op 31 juli 2023

De dagvaarding door het Openbaar Ministerie met de rolnummers 24M000931 en 25M000625 hangen samen en worden voor een goede rechtsbedeling samengevoegd.

PROCEDURE

Gezien het tussenvonnissen van 19 maart 2025 waarbij een deskundig onderzoek werd bevolen voor beklagde P. D..

Gezien het tussenvonnissen van 18 juni 2025 waarbij betaling van een borgsom werd bevolen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Vooraf

1.

Beklaagde D. wordt vervolgd voor het dragen van een voorwerp dat niet als wapen werd ontworpen met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hun lichamelijk letsel toe te brengen (tenlastelegging A), mondelinge bedreigingen onder bevel op voorwaarde met aanslagen op personen waarop criminele straffen zijn gesteld (tenlastelegging B) en opzettelijke slagen met werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg met de verzwarende omstandigheid dat een van zijn drijfveren bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens onder meer diens ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstemming (tenlastelegging C), hierna 'zaak I'.

Bij exploit van 30 mei 2025 bracht het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en Racisme (hierna: 'UNIA') een rechtstreekse dagvaarding uit lastens beklagde D., wegens inbreuken op de Welzijnswet met name daden van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk (artikel 32bis, eerste lid van de Welzijnswet en artikel 119 van het Sociaal Strafwetboek) en het opdracht geven tot discriminatie op basis van nationale afstamming en/of huidskleur in het kader van arbeidsbetrekkingen (artikelen 19 en 25 van de Antiracismewet), hierna 'zaak II'.

Met het oog op een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide samenhangende dossiers samen te voegen en recht te doen door één vonnis.

2. Gegrondheid van de tenlasteleggingen

2.1. Relevante elementen uit het strafdossier

2.

Op 1 augustus 2023 meldde burgerlijke partij, K. M., zich bij de politie om klacht neer te leggen tegen beklagde D. wegens opzettelijke slagen en verwondingen.

0

Tijdens haar verhoor verklaarde zij werkzaam te zijn als huishoudhulp bij organisatie F. . Zij kreeg een nieuwe klant toegewezen, M.-M. M., bij wie zij zou starten op dinsdag 1 augustus 2023. Daags voordien, op 31 juli 2023, besloot K. M langs te gaan voor een voorafgaande kennismaking.

Bij aankomst wandelde zij de oprit op, waar zij een man aansprak, later geïdentificeerd als beklagde. K. M. vroeg of zij zich bij M. M. bevond en stelde zich voor als de nieuwe huishoudhulp die de volgende dag zou starten. Zij gaf aan de nodige documenten bij zich te hebben, maar beklagde wou de papieren niet bekijken. Hij vroeg haar even te wachten en keerde korte tijd later terug met een hark in de hand. Beklagde maakte duidelijk dat zij moest vertrekken en riep haar toe dat zij “terug naar haar land” moest gaan. Vervolgens joeg hij haar met de hark de oprit af. Wanneer K. M. zich omdraaide, duwde hij haar met de hark en sloeg hij haar op de rug. Zij vluchtte daarop weg en verstopte zich achter de haag van een nabijgelegen woning. Beklagde riep na dat hij haar zou vermoorden.

K. M. ging diezelfde dag langs bij de huisarts. Deze stelde geen zichtbare uitwendige verwondingen vast, maar wel drukpijn en spierspanning ter hoogte van het rechter schouderblad, evenals emotionele angst. Er werd een werkonbekwaamheid van twee werkdagen voorzien. Bij de aangifte de volgende dag kon de politie wel een zwelling vaststellen ter hoogte van haar rechter schouderblad. Een foto van deze zwelling werd toegevoegd aan het aanvankelijk proces-verbaal.

3.

Na de feiten begaf beklagde zich naar het kantoor van organisatie F..

A. T. verklaarde aan de politie dat zij op dat ogenblik werkzaam was als verantwoordelijke bij F.. Zij bevestigde dat K. M. op 1 augustus 2023 zou starten als nieuwe werkracht en dat zij, op advies van F., de dag voordien bij haar klanten langsging voor een kennismakingsbezoek. Bij de aankomst van beklagde in het kantoor, werd hij aanvankelijk te woord gestaan door collega K. Hij gedroeg zich onmiddellijk verbaal agressief en riep onder meer: “je moet mij geen zwarte sturen. Ik heb er achter gezeten met de riek. Ik ga die kapot maken, die moeten hier niet zijn”. Naar aanleiding hiervan gaf A. T. aan dat de samenwerking met beklagde werd stopgezet.

Daarop kwam beklagde zeer dicht bij haar staan, waarbij zij een uitgesproken en sterke alcoholgeur bij hem waarnam. Toen zij hem uiteindelijk verzocht het kantoor te verlaten, verliet hij het kantoor al scheldend en riep hij “Allah Akbar”.

Collega D. gaf een gelijkaardig relaas aan de telefoon. Zij verklaarde spontaan dat beklagde agressief overkwam en dat hij zelf had aangegeven dat hij met een riek achter K. M. had gezeten en had geroepen dat hij haar zou doodmaken. Ook zij bevestigde dat beklagde bij het verlaten van het kantoor “Allah Akbar” riep.

4.

M.-M. M. werd ook verhoord als getuige. Zij verklaarde dat zij de feiten zelf niet had gezien, maar kort nadien door beklagde werd gewekt met de mededeling dat hij naar het kantoor van F. zou rijden omdat hij “de poetshulp van den hof had gejaagd”.

Beklagde was bij haar inwonend en nam het merendeel van de zorgtaken op zich. Na zijn bezoek aan het kantoor van F. vertelde beklagde dat hij met een riek achter de poetshulp had gezeten. M.-M. M. verklaarde verder dat zij vooraf met beklagde had afgesproken dat de nieuwe poetshulp Nederlands moest spreken en blank moest zijn, aangezien zij met de poetshulp wenste te kunnen communiceren. Zij erkende dat dit voor beklagde inhield dat de poetshulp geen moslim of persoon met een zwarte huidskleur mocht zijn. F. had haar per e-mailbericht meegedeeld dat een zekere “K.” op 1 augustus 2023 zou starten.

Zij gaf aan dat het incident met de poetshulp volgens haar ook op een andere manier had kunnen worden opgelost. Tot slot verklaarde zij dat beklaagde wel vaker choquerende bewoordingen gebruikte, zoals “negerin” en “Allah Akbar”. Beklaagde beschouwde zichzelf daarbij niet als racist, maar omschreef zichzelf als een realist.

5.

Beklaagde verklaarde tijdens zijn verhoor dat hij optreedt als mantelzorger voor M.-M. M.. Hij ontkende K. M. fysiek te hebben aangeraakt met een hark of riek.

Volgens zijn verklaring was hij in de tuin aan het werken met een riek toen hij een persoon, die hij omschreef als “de leugenaar”, op de oprit zag komen. Zij stelde zich voor als K. van het poetsbureau. Vervolgens zou zij aanstalten hebben gemaakt om naar de bel te wandelen aan de voordeur, terwijl hij haar had meegedeeld dat zij niet mocht aanbellen omdat M.-M. M. lag te slapen. C Beklaagde ontkende dat hij K. M. fysiek had aangeraakt, noch dat hij had geroepen dat zij terug naar haar land moest gaan of dat hij haar zou vermoorden. Hij gaf wel toe in het kantoor van F. te hebben gezegd dat zij geen zwarten mochten sturen en dat hij “allah akbar” had geroepen. In dat kader verklaarde hij onder meer “als je een bruin brood vraagt, en je krijgt een rozijnenbrood, dat klopt niet”. Hij gaf aan dat hij gevraagd had om een Nederlandstalig persoon “van hier”, waarbij hij verduidelijkte dat hij hiermee een blank persoon bedoelde. Daarnaast verklaarde hij ook: “M. is 78 jaar had die een negertje willen zien had die moeten wachten tot ze 13 jaar was om naar de expo 58 te gaan”.

Beklaagde liet ook een geschreven verklaring voegen. Daarin stelde hij dat hij rustig en zen in de tuin aan het werken was toen plots “een negerin” op de oprit verscheen. Hij schreef dat hij aanvankelijk dacht dat het ging om een “zozegd iemand van de bank” of een “nep-verpleegster”. Verder schreef hij onder meer neer: “Het woord van de profeet Mohammed en wat couscous royal zo al inhoud, laat staan ons koloniaal verleden daar hebben wij geen boodschap aan”.

6.

Bij tussenvonnissen van 19 maart 2025 werd geneesheer-deskundige dr. W. D. G. aangesteld. Hij beschreef en beoordeelde de door K. M. opgelopen letsels aan de hand van de foto's en de medische attesten die zich in het strafdossier bevonden.

De deskundige stelde vast dat K. M. in december 2023 werd doorverwezen naar slachtofferhulp, waar zij acht consultaties volgde. Nadien raadpleegde zij mevrouw D., psychologe, in de periode van 6 november 2024 tot en met 5 februari 2025.

Dr. W. D. G. weerhield in zijn definitief verslag het bestaan van psychische stress en een lichte kneuzing van de schoudergordel. Hij bepaalde de graden en de duur van de tijdelijke ongeschiktheden bij burgerlijke partij K. M. en stelde een consolidatiedatum vast op 1 januari 2024. Hij weerhield ook een blijvende persoonlijke ongeschiktheid van 2%. 0

Dr. W. D. G. bevestigde dat met de hoogste graad van waarschijnlijkheid de onderzochte vastgestelde letsels in oorzakelijk verband staan met de ten laste gelegde feiten. Daarnaast oordeelde hij dat acht sessies bij slachtofferhulp en zes sessies bij de psychologe als medisch verantwoord en aanvaardbaar kunnen worden beschouwd. Er dienden geen voorbehouden te worden geformuleerd.

Bij schrijven van 9 december 2025 liet dr. W. D. G., naar aanleiding van een schriftelijk verzoek tot verduidelijking van het openbaar ministerie, weten dat in het eindverslag een technische typefout was geslopen. De vastgestelde kneuzing van de schoudergordel bevond zich rechts, en niet links zoals aanvankelijk vermeld.

Bespreking van de tenlasteleggingen en beoordeling van schuld

7.

De verdediging van beklaagde D. vordert de vrijspraak voor alle tenlasteleggingen.

Beklaagde D. stelt dat hij zich tijdens het onaangekondigd bezoek van K. M. in de tuin bevond en daar aan het werk was, waarbij hij de riek reeds in zijn handen had. Zowel in zijn schriftelijke conclusies als

ter zitting benadrukt beklagde D. dat deze riek op geen enkel moment werd gebruikt om te dreigen of om letsels toe te brengen. Hij ontkent K. M. ooit fysiek te hebben aangeraakt. De verdediging wijst hierbij op het ontbreken van uitwendig vastgestelde verwondingen in het medisch attest van 31 juli 2023, evenals in het initiële verslag van de gerechtsdeskundige dr. D. G., waarin aanvankelijk enkel melding werd gemaakt van letsels ter hoogte van het linker schouderblad. Volgens de verdediging ontbreekt elk objectief bewijs van een fysieke aanranding.

Daarnaast stelt beklagde D. dat er geen sprake was van haat of vijandigheid ingegeven door ras, afkomst, nationale of etnische afstamming. De feiten die zich volgens de verdediging op de oprit zouden hebben voorgedaan, hielden uitsluitend verband met het feit dat K. M. aan de voordeur aanstalten maakte om aan te bellen, wat beklagde niet wenste gelet op de toestand van M.- M. M..

De verdediging van beklagde D. betwist voorts de bijkomende kwalificaties van rechtstreeks dagende partij UNIA uit artikel 119 Sociaal Strafwetboek en artikel 19 juncto artikel 25 van de Antiracismewet. Hij argumenteert dat het bezoek van K. M. niet kaderde binnen enige tewerkstelling en dat het vermeende geweld, voor zover dit al zou hebben plaatsgevonden, uitsluitend zou zijn voortgevloeid uit haar eigen initiatief om alsnog aan te bellen aan de voordeur, in strijd met de uitdrukkelijke wens van beklagde. Tot slot benadrukt de verdediging dat beklagde D. geen werkgever, opdrachtgever of contractant was van F. en dat hij geen enkele opdracht tot discriminatie heeft gegeven in het kader van arbeidsbetrekkingen. Het was M.-M. M. die als criterium had vooropgesteld dat de huishoudhulp het Nederlands machtig diende te zijn.

8.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten onder tenlasteleggingen A, B en C bewezen zijn in hoofde van beklagde.

De verklaring van K. M. dat beklagde (i) een riek gebruikte om haar te bedreigen en te slaan, (ii) haar toeriep dat zij moest weggaan of hij haar anders zou vermoorden, en (iii) haar met de riek heeft geslagen, is geloofwaardig. Haar verklaring wordt ondersteund door het medisch attest, de foto waarop een zwelling ter hoogte van haar rechter schouderblad wordt vastgesteld, het deskundigenverslag van dr. D. G., alsook door de verklaringen van getuigen D’H., T. en mevrouw M.. Zij verklaarden allen dat beklagde zelf had aangegeven dat hij K. M. met een riek op de oprit had achternagezeten. Bovendien herhaalde beklagde in het kantoor van F. dat hij haar “kapot zou maken”, hetgeen blijkt uit de verklaringen van T. en het spontaan relaas van D’H..

De rechtbank is van oordeel dat de opzettelijke slagen en verwondingen werden gepleegd met de verzwarende omstandigheid bedoeld in artikel 405quater Sw.. Zowel tijdens als na de feiten uitte beklagde herhaaldelijk raciaal getinte en discriminerende opmerkingen, waaruit blijkt dat hij handelde uit haat of misprijzen ten aanzien van K. wegens haar ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming. Uit de verklaringen van getuigen D’H. en T. blijkt dat beklagde zich naar het kantoor van F. begaf, niet om zich te beklagen over een onaangekondigd bezoek van een poetshulp die tegen zijn wil probeerde aan te bellen, maar wel om zich onmiddellijk en expliciet uit te laten over de huidskleur en afkomst van K. M. en om te benadrukken dat F. hem geen personen met een zwarte huidskleur mocht sturen. Ook tijdens zijn verhoor bij de politie kaderde beklagde de feiten binnen zijn ongenoegen over het feit dat hij van F. niet had gekregen waar hij om had verzocht, met name een huishoudhulp die Nederlands sprak en “van hier” was. Hij verduidelijkte zelf dat dit voor hem inhield dat het geen persoon met een andere huidskleur of een ander geloof mocht zijn.

9.

Volgens rechtstreeks dagende partij UNIA is er daarnaast sprake van het misdrijf voorzien in artikel 32bis, eerste lid van de Welzijnswet en artikel 119 Sociaal Strafwetboek, met name een afzonderlijk misdrijf voor daden van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag binnen de uitvoering van het werk. Daarbij is niet enkel de werkgever, aangestelde of lasthebber strafbaar, maar ‘eenieder’ die in contact komt met werknemers en tegen hen een daad van geweld pleegt in strijd met artikel 32ter van de Welzijnswet. Geweld op het werk wordt daarbij gedefinieerd als “elke feitelijkheid waarbij een werknemer of een andere persoon waarop deze afdeling van toepassing is psychisch of fysiek wordt bedreigd of aangevallen bij de uitvoering van het werk”.

Voortvloeiend uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B en C, staat het vast dat beklaagde D. daden van geweld pleegde ten aanzien van K. M.. K. M. bevond zich op de oprit van mevrouw M. in het kader van haar functie als huishoudhulp en maakte dit kenbaar aan beklaagde D. voorafgaand aan de feiten. Beklaagde gaf dit ook toe tijdens zijn verhoor. Hij verklaarde dat zij zich voorafgaand voorstelde als K. van het poetsbureau. Het staat derhalve vast dat beklaagde D. wetens en willens in contact kwam met K. M. als werknemer die haar arbeidsovereenkomst uitvoerde alvorens de daden van geweld plaatsvonden.

Beklaagde D. heeft zich bijgevolg schuldig gemaakt aan een daad van geweld zoals bedoeld in artikel 119 van het Sociaal Strafwetboek. De feiten onder de tenlastelegging zijn bewezen.

10.

Tot slot voert de rechtstreeks dagende partij UNIA aan dat beklaagde D. zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een opdracht tot discriminatie jegens een persoon op het vlak van arbeidsbetrekkingen, strafbaar gesteld door artikel 19 juncto artikel 25 Antiracismewet. UNIA stelt dat beklaagde tijdens zijn politieverhoor spontaan en uitdrukkelijk verklaarde dat hij poetsbureau F. de opdracht had gegeven om een poetshulp “van hier” te sturen. Hij verduidelijkte zelf dat hij hiermee een blanke persoon bedoelde, die Nederlands kon spreken en verstaan. Hij verklaarde ook dat er bij hem en mevrouw M. geen moslims of personen met een zwarte huidskleur meer binnen mochten komen.

Artikel 25 van de Antiracismewet bestraft een persoon die, op het vlak van arbeidsbetrekkingen, een persoon discrimineert op grond van nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming. Een direct onderscheid op grond van ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming kan enkel worden gerechtvaardigd indien het berust op een wezenlijke en bepalende beroepsvereiste. Een direct onderscheid op grond van nationaliteit, evenals een indirect onderscheid op grond van voormelde beschermde criteria, kan slechts worden gerechtvaardigd door een legitieme doelstelling en mits de aangewende middelen passend en noodzakelijk zijn om die doelstelling te bereiken.

Waar beklaagde D. in zijn verhoor voorhield dat het belangrijk was voor mevrouw M. en zichzelf dat de huishoudhulp Nederlands sprak om met elkaar te kunnen communiceren, kan dit op zich geen rechtvaardiging vormen voor een categorieke en voorbehoudsloze uitsluiting van alle personen met een zwarte huidskleur en/of personen met een islamitisch geloof. Dat een dergelijke uitsluiting door beklaagde daadwerkelijk werd beoogd, blijkt niet alleen uit zijn eigen verklaringen, maar wordt ook bevestigd door het verhoor van mevrouw M.. Zij gaf toe dat zij een Nederlandstalige poetshulp wenste en bevestigde ook dat beklaagde D. niet langer moslims of personen met een zwarte huidskleur bij hen wilde laten poetsen. Wanneer de politie haar verzocht wat zijzelf zou hebben gedaan als K. M. had aangebeld, gaf zij bovendien aan dat zij K. M. zou hebben gevraagd om niet meer langs te komen. Op de vraag van de politie naar de reden hiertoe, verklaarde zij met beklaagde overeen te willen blijven komen en dat zij hun gemaakte afspraken wou respecteren, namelijk dat enkel een blanke Nederlandstalige persoon nog welkom was. Ongeacht wie de juridische werkgever van K. M. of contractant van F. ook was, blijkt uit deze verklaring van mevrouw M., de houding en verklaringen van beklaagde alsook zijn handelingen ten aanzien van F. duidelijk dat hij feitelijk opdracht gaf om geen moslims of personen met zwarte huidskleur nog te laten poetsen bij hen.

De rechtbank benadrukt daarnaast dat K. M. wel degelijk de Nederlandse taal machtig is, zoals blijkt uit haar verhoor in de Nederlandse taal en haar tussenkomsten ter zitting. Zij stelde zich op 31 juli 2023 ook in het Nederlands voor aan beklaagde, hetgeen niet wordt betwist. De aangevoerde taalvereiste blijkt dan ook niet de werkelijke reden te zijn geweest voor zijn houding ten aanzien van K. M.. Zijn bezwaren waren duidelijk ingegeven vanuit een discriminerende houding ten aanzien van personen met een donkere huidskleur.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat beklaagde D. zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van opdracht tot discriminatie in het kader van arbeidsbetrekkingen, zoals strafbaar gesteld door artikel 19 juncto artikel 25 van de Antiracismewet.

3. Straftoemeting

11.

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van beklaagde D. als gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat, op basis van artikel 65, eerste lid Sw., voor die feiten maar één straf, de zwaarste, moet worden opgelegd.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat dient de rechtbank enerzijds rekening te houden met de leeftijd, de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklaagde, en anderzijds met de ernst en het laakbaar karakter van de ten laste gelegde feiten.

De feiten zijn ernstig en getuigen in hoofde van beklaagde van een gebrek aan normbesef en aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. De bijhorende racistische en discriminerende uitlatingen ten aanzien van een bepaalde groep in onze samenleving, getuigt bijkomend van een totaal gebrek aan burgerzin, mondt uit in ernstig leed bij de betrokkenen en bemoeilijkt het samenleven van verschillende gemeenschappen in onze maatschappij. Daarnaast staat het uitsluiten van personen op grond van huidskleur of afkomst haaks op de fundamentele waarden van gelijkheid en non-discriminatie die aan de basis liggen van een democratische rechtsstaat. Toegang tot arbeid dient te worden beoordeeld op basis van competenties en menswaardigheid, niet op grond van vooroordelen en stereotypering.

12.

Beklaagde D. is 53 jaar oud en liep in het verleden één veroordeling op voor de politierechtbank wegens geïntoxiceerd rijden. Onverminderd zijn gunstig strafregister, geeft beklaagde geen enkel blijk van schuldinzicht en heeft hij voornamelijk zelfmedelijden. Beklaagde D. moet tot het besef komen dat zijn houding en uitspraken de grenzen van het aanvaardbare ver te buiten gingen. 0

Beklaagde D. verklaarde zich uiterst ondergeschikt wel akkoord om probatievoorwaarden na te leven.

13.

Het geven van een ernstig signaal in de vorm van de hierna bepaalde effectieve gevangenisstraf en geldboete is noodzakelijk om beklaagde D. te wijzen op de ernst van de feiten, hem duidelijk te maken dat deze niet kunnen worden getolereerd en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Het opleggen van probatievoorwaarden acht de rechtbank in casu niet opportuun gelet op het totaal gebrek aan enig schuld- en probleeminzicht bij beklaagde.

De hierna bepaalde bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Burgerlijke vordering UNIA

14.

Burgerlijke partij UNIA vordert een definitieve schadevergoeding van 1,00 euro, vermeerderd met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 4 december 2024 tot de datum van het vonnis en met gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van het vonnis tot volledige betaling. Verder vordert UNIA beklaagde te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 225,00 euro.

UNIA heeft schade geleden ten gevolge van de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen zoals opgenomen in de rechtstreekse dagvaarding en bewezen verklaard door de rechtbank in hoofde van beklaagde D.

Het bedrag wordt cijfermatig niet betwist door beklagde.

De vordering is gegrond op basis van de elementen in het strafdossier en de door de burgerlijke partij voorgebrachte stavingstukken, zodat de rechtbank de vordering zal toekennen.

2. Burgerlijke vordering K. M.

15.

Burgerlijke partij K. M. vordert om beklagde op grond van de bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot betaling van een definitieve schadevergoeding van 9.382,16 euro, bedrag te vermeerderen met vergoedende en gerechtelijke interesten.

De burgerlijke partij vraagt tevens beklagde te veroordelen tot een bijkomende forfaitaire vergoeding van 6 maanden brutoloon op grond van artikel 32decies Welzijnswet, ingevolge de veroordeling op grond van artikel 119 Sociaal strafwetboek.

Tenslotte vordert burgerlijke partij beklagde te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de wettelijke rechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro.

16.

De gerechtsdeskundige vermeldde in zijn verslag onder meer de volgende elementen:

“Mevrouw M. K. beklagt zich over de feiten van 31 juli 2023, waarbij zij geconfronteerd werd met een man, met verbale agressie, eveneens had deze man een riek vast, en werd zij daarmee drie keer geslagen op de rug.

Betrokkene was behoorlijk overstuur, aangezien deze man doodsb bedreigingen uitsprak, alsook het advies gaf om "terug te keren naar haar land".

De huisdokter stelde geen uitwendige letsels vast, maar stelde een drukgevoeligheid vast van de schoudergordel links rechts.

Er was twee dagen werkonbekwaamheid.
Het werk werd hervat op 3 augustus 2023.

Betrokkene werd verwezen naar slachtofferhulp, waar zij acht keer raadpleegde vanaf december 2023. Betrokkene raadpleegde zes keer bij mevrouw D., psychologe vanaf 6 november 2024 tot 5 februari 2025.

Als blijvende klachten beklagt betrokkene zich over rugpijn, angst en nachtmerries.

Te vermelden is dat de psychologische hulp slechts zes maanden later werd opgestart, in december 2023. De therapie bij de klinisch psychologe werd een jaar later opgestart, vanaf november 2024.

De kinesitherapie behandelingen zijn laattijdig behandelingen, vanaf juni 2024, en zijn te beschouwen als een overbelasting van een voorafbestaande toestand van een scoliose van de rug met scheefstand van de schouders en het bekken bij een magere vrouw, die fysieke arbeid verricht in een woonzorgcentrum.”

De gerechtsdeskundige weerhield vervolgens psychische stress en lichte kneuzing van de schoudergordel rechts als fysieke en psychische letsels, die met de hoogste graad van waarschijnlijkheid het gevolg zijn van de bewezen verklaarde feiten.

17.

Rekening houdend met de voorgelegde attesten en met de aard van de medische problematiek weerhoudt de gerechtsdeskundige volgende periode en graad van tijdelijke economische ongeschiktheid:
100% van 02.08.2023 tot 03.08.2023

De perioden en graden der tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid worden als volgt geraamd:

- 70% van 31.07.2023 tot 02.08.2023
- 25% van 03.08.2023 tot 15.08.2023
- 15% van 16.08.2023 tot 31.08.2023
- 10% van 01.09.2023 tot 30.09.2023
- 5% van 01.10.2023 tot 31.10.2023
- 3% van 01.11.2023 tot 31.12.2023

De perioden en graden der tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid worden als volgt geraamd:

- 70% van 31.07.2023 tot 02.08.2023
- 25% van 03.08.2023 tot 15.08.2023

De consolidatie is ingetreden op 1 januari 2024.

Er is geen blijvende economische ongeschiktheid. De graad der blijvende persoonlijke ongeschiktheid vanaf 31 december 2023, datum der consolidatie, wordt geraamd op 2%. Er is geen blijvende huishoudelijke ongeschiktheid.

Er kunnen na de consolidatiedatum nog acht sessies therapie bij slachtofferhulp en zes sessies bij psychologe mevrouw D. worden aanvaard.

18.

De burgerlijke vordering is de vordering tot herstel van de schade die uit een misdrijf is voortgevloeid, en haar bestaansvoorwaarden worden beheerst door de regels van het burgerlijk aansprakelijkheidsrecht (artikelen 1382 e.v. van het oud burgerlijk wetboek). Dit houdt in dat het slachtoffer 1°) schade heeft geleden 2°) door een fout van de dader (namelijk het misdrijf), en 3°) dat er een causaal verband tussen fout en schade kan worden aangetoond.

Op grond van alle bewezen verklaarde tenlasteleggingen, kan de burgerlijke partij aanspraak maken op een vergoeding van de door haar ingevolge de feiten geleden schade op grond van de artikelen 1382 e.v. van het oud burgerlijk wetboek.

De gerechtsdeskundige heeft zijn opdracht op accurate, onpartijdige, volledige en grondige wijze uitgevoerd, om te komen tot een coherente en onderbouwde redenering en besluitvorming.

De rechtbank sluit zich dan ook aan bij de bevindingen van de gerechtsdeskundige voor wat betreft de vastgestelde percentages van ongeschiktheden, en maakt deze tot de hare, en neemt deze bevindingen als uitgangspunt voor de beoordeling van de gegrondheid van de vordering van de burgerlijke partij die per post zal worden beoordeeld.

19.

Materiële schade

De burgerlijke partij vraagt een bedrag van 310,00 euro ter vergoeding van de zes sessies therapie die zij volgde bij mevrouw D. en 150,00 euro administratiekost.

Het bedrag van 310,00 euro wordt gestaafd door de burgerlijke partij met een aanvraag tot tegemoetkoming voor psychologische zorg ingevuld door mevrouw D. en een overzicht van de tegemoetkomingen van de mutualiteit (stuk 9 en 10 van burgerlijke partij), en kan door de rechtbank worden toegekend.

Een administratiekost van 150,00 euro komt de rechtbank niet voor als kennelijk overdreven en/of in strijd met de openbare orde in functie van de complexiteit en de aard van het dossier.

Vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke rentevoet vanaf de gemiddelde datum, zijnde 22 december 2024 voor de therapiekosten en 16 oktober 2023 voor de administratiekost.

20.

Tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid

De burgerlijke partij vordert een bedrag van 444,16 euro ter vergoeding van de tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid. Dit bedrag wordt berekend overeenkomstig de perioden en graden weerhouden door dr. D. G. in zijn deskundigenverslag en zijn correct berekend conform de indicatieve tabel, zodat dit wordt toegekend.

21.

Tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid

De burgerlijke partij vordert een bedrag van 153,00 euro ter vergoeding van de tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid. Dit bedrag wordt berekend overeenkomstig de perioden en graden weerhouden door dr. D. G. in zijn deskundigenverslag, een dagbedrag van 30 euro conform de indicatieve tabel en een aandeel in het huishouden van 100%. Het percentage van 100% wordt toegelicht door de burgerlijke partij door middel van een attest van gezinssamenstelling waaruit blijkt dat K. M. alleenstaand is.

Vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke rentevoet vanaf de gemiddelde datum, zijnde 16 oktober 2023.

22.

Blijvende persoonlijke ongeschiktheid

De burgerlijke partij vordert ter vergoeding van de blijvende persoonlijke ongeschiktheid een bedrag van 8.325,00 euro. De vergoeding wordt berekend per punt vanaf de consolidatiedatum en houdt rekening met de 2% persoonlijke ongeschiktheid zoals weerhouden door dr. D. G.. De burgerlijke partij was op dat ogenblik 59 jaar oud.

Ondanks de correcte uitgangspunten, berekende de burgerlijke partij de blijvende persoonlijke ongeschiktheid vervolgens aan 5%. De correcte begroting van de schadepost betreft 1.665,00 euro x 2 = 3.330,00 euro.

Vergoedende intresten worden toegekend aan de wettelijke rentevoet vanaf de consolidatiedatum, zijnde 1 januari 2024.

23.

Recapitulatie

administratiekosten	€ 150,00
vergoedende intresten wettelijke rentevoet vanaf 16 oktober 2023	
therapiekosten	€ 310,00 vergoedende
intresten wettelijke rentevoet vanaf 22 december 2024	
tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid	€ 444,16 vergoedende
intresten wettelijke rentevoet vanaf 16 oktober 2023	
tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid	€ 153,00 vergoedende
intresten wettelijke rentevoet vanaf 16 oktober 2023	
blijvende persoonlijke ongeschiktheid	€ 3.330,00 vergoedende
intresten wettelijke rentevoet vanaf 1 januari 2024	
totaal:	€ 4.387,16

24.

De rechtbank wijst de gevorderde bijkomende forfaitaire schadevergoeding gelijk aan zes maanden brutoloon af. 7

Overeenkomstig artikel 32decies, §1/1 van de Welzijnswet is de dader tot herstel van de schade gehouden, hetzij door vergoeding van de werkelijk door het slachtoffer geleden schade, hetzij door betaling van een forfaitair bedrag gelijk aan drie maanden brutoloon, verhoogd tot zes maanden in de wettelijk bepaalde gevallen. De wet verduidelijkt uitdrukkelijk dat de forfaitaire vergoeding geen bijkomende schadevergoeding vormt die kan worden gecumuleerd met de vergoeding van de werkelijk aangetoonde geleden schade.

Aangezien de werkelijk geleden schade van K. M. werd begroot overeenkomstig de ongeschiktheden weerhouden in het verslag van Dr. D. G., kan een bijkomende forfaitaire schadevergoeding op grond van artikel 32decies, §1/1 van de Welzijnswet aldus niet bijkomend worden toegekend.

OM DEZE REDENEN :
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :

- 11, 12, 14, 21, 22, 23, 31 tot en met 37, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
 - 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
 - 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
 - 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
 - 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
 - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
 - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
 - 162, 162bis, 163, 179, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
 - 2, 3, 25, 38, 40, 41, 65, 66 van het strafwetboek;
 - 1022 van het gerechtelijk wetboek en de uitvoeringsbesluiten;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

op tegenspraak ten aanzien van P. D. ,

Voegt de zaken I en II samen en recht doende in één vonnis :

Op strafgebied :

Ten aanzien van P. D. :

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C van zaak I en de tenlasteleggingen A en B van zaak II bewezen.

Veroordeelt P. D. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B en C van zaak I en de tenlasteleggingen A en B van zaak II :

tot een gevangenisstraf van 1 jaar 0

en tot een geldboete van 2400,00 EUR, zijnde 300,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt P.D. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 2.095,61 EUR

Op burgerlijk gebied :

1.Recht doende over de burgerlijke vordering van UNIA :

Verklaart de vordering van de burgerlijke en rechtstreeks dagende partij UNIA ten aanzien van de beklagde en rechtstreeks gedaagde partij P. D. ontvankelijk en gegrond als volgt :

Veroordeelt de beklagde en rechtstreeks gedaagde partij P. D. tot betaling aan de burgerlijke en rechtstreeks dagende partij UNIA, van een schadevergoeding van één euro (1,00 euro), materieel en moreel vermengd, vergoedende intresten inbegrepen, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot de datum van algehele betaling.

Veroordeelt de beklagde en rechtstreeks gedaagde partij P. D. tot betaling aan de burgerlijke en rechtstreeks dagende partij UNIA van een rechtsplegingsvergoeding, op heden begroot op : 225,00 euro.

Veroordeelt de beklagde en rechtstreeks gedaagde partij P. D. tot betaling van de kosten van de rechtstreekse dagvaarding, begroot op : 581,64 euro.

Wijst elk anders of meer gevorderde af als zijnde ongegrond.

2.Recht doende over de burgerlijke vordering van K. M. :

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij K. M. ten aanzien van de beklagde P. D. ontvankelijk en gegrond als volgt :

Veroordeelt de beklagde P. D. tot betaling aan de burgerlijke partij K. M. van een provisionele schadevergoeding van vierduizend driehonderdzevenentachtig euro en zestien eurocenten (4.387,16 euro), te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet :

° op een bedrag van 747,16 euro vanaf 16 oktober 2023 tot op heden,

° op een bedrag van 3.330,00 euro vanaf 1 januari 2024 tot op heden,

° op een bedrag van 310,00 euro vanaf 2024 tot op heden,

te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot de datum van algehele betaling.

Veroordeelt beklagde P. D. tot betaling aan de burgerlijke partij K. M. van een rechtsplegingsvergoeding, op heden begroot op : 1.412,79 euro.

Wijst elk anders of meer gevorderde af als zijnde ongegrond. De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 13 februari 2026 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC4:

- E. Colpin, alleenzetelend rechter

In aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting met bijstand van griffier H. Huybrechts.